

Η ΠΕΡΙΠΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΪΛ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
Α δεν ακούτε, μιλόρδε, Δεν ακούτε τόν θόρυθο που έρχεται μέσ' απ' τ'ο τζάκι;... Μην ξεχνάτε, ότι έκει θρήκαν τ'α ρούχα τής κόρης... Ναί, μιλόρδε, εμείς οι 'Ιρλανδοί είμαστε δεισιδαιμόνες, άλλ' άν ή κόρη δολοφονήθηκε...κι' άν ή ψυχή τής νεκρής...

—'Ε, Μάκ Ντούφ! τ'ο παράκανες! φώναξε άξαφνα ο λόρδος Ρότσεστερ. Τά παραμάθια σου εινε κουτά και μου προξενοούν άη-

δια!

Ο Θυρωρός έμεινε σάν άποσβολωμένος. Κι' επειδή δεν ήταν συντηβισμένος σέ τέτοιες παρατηρήσεις, σκεφτόταν να διαμαρτυρηθί, αλλά δεν πρόφτασε γιατί άνοιξε άξαφνα ή πόρτα και παρουσιάστηκε ο Σέρλοκ Χόλμς.

Ο λόρδος Ρότσεστερ, μόλις είδε τόν διάσημο άστουνομικό, τόν ρώτησε παραευνεμένος:

—Γιατί χωρίς παλτό, κ. Χόλμς; Μήπως τ'ο ξεχάσατε άπάνω στη στέγη;

—'Ενωια σας, μιλόρδε, ένα τέτοιο πράγμα δεν μπορούσε ποτέ να μου συμβή. Τ'ο παλτό μου θρίσκειται τώρα μέσα στην καπνοδόχο σας, άποκρίθηκε ο Σέρλοκ Χόλμς, χαμογελώντας μιστριωδώς.

Κατόπιν γύρισε στό θυρωρό και τού ειπέ:

—Κύριε Μάκ Ντούφ, έχετε την καλωσύνη να τραθήξετε τ'ο δέμα τών ρούχων που έγκισα στην καπνοδόχο; Θά μαουίσετε λίγο τά χέρια σας, αλλά δεν πρέπει να πολυστενοχωρηθίτε, γιατί, σας θεσθαίω, πώς θά μ'ας προσφίρετε έτσι, σ' έμένα και στόν κόρφο σας, μιά σπουδαία ύπηρεσία!

Η σύστασησ αυτή τού διασήμου άστουνομικού δεν άρεσε καθόλου στόν 'Ιρλανδό Κι' αυτό άφάνκε άμέσως από ένα χαρακτηριστικό μορφασμό που έκανε.

—Όστόσο όμως μη μπορώντας και να άρνηθί, ο Μάκ Ντούφ γονάτισε άμέσως κάτω απ' τ'ο τζάκι κι' άφου άνασήκωσε τά μανίκια του, ένωσε τ'ο χέρι του μέσα στην καπνοδόχο.

—Μά τόν 'Αγιο Πατρίκιο, φώναξε άξαφνα ο άπλοίκος ύπηρετής, έτσι και τίς προάλλες ο άστυνόμος τράθηξε απ' την καπνοδόχο τ'ο δέμα, μέσα στό όποιο θρήθηκαν τά ρούχα, τά παπούτσια κι' ή κάλτσες τής δεσποινίδος 'Αμπερδής!... 'Ορίστε, κύριοι! 'Ορίστε! 'Εγαλα τ'ο παλτό τού κ. Χόλμς μέσα απ' την καπνοδόχο!

—'Ακούσατε, μιλόρδε; ειπέ τότε ο Σέρλοκ Χόλμς στόν λόρδο Ρότσεστερ. 'Ακούσατε τά λόγια τού κ. Μάκ Ντούφ;... Κι' ο άπλοίκος άκόμη αυτός άνηθρος άντελήθη, ότι όπως έγκισα έγώ τ'ο παλτό μου μέσα στην καπνοδόχο, έτσι άπαράλληλα έγκισα και τόν κόρφο και τ'ο δέμα τών ρούχων τής μ'ας 'Αμπερδής μέσα σ' αυτόν. Κι' ο κάποιος αυτός εινε συνένογος τών πραγματικών άπαγωγέων τής κόρης τού τοκογλύφου. Οι άπαγωγείς σκέφτηκαν αυτό τόν τρόπο για να σ'ας ένοχοποιήσουν και να παραπλανήσουν την άστυνομία και τά κατάφεραν μιά γαρά. 'Οπωσδήποτε όμως, τ'ο πράγμα αυτό άποδεικνύει άντιθέτως την άθωότητά σας. Ναί, μιλόρδε, επί τού παρόντος, τ'ο μοναδικό πειστήριο τής άθωότητάς σας εινε αυτό: Τ'ο ότι τ'ο δέμα δεν γ'αθηκε μέσα στην καπνοδόχο από κάτω, άλλ' άντιθέτως, από πάνω. Δεν τ'ο χώσατε έσεις δηλαδή, άλλ'...

—Ο καπνοδοκοκαθαριστής, κ. Χόλμς; ψιθύρισε ταραχμένος ο λόρδος Ρότσεστερ.

—Ναί, ο καπνοδοκοκαθαριστής, μιλόρδε, έτόνισε ο διάσημος άστουνομικός, ο καπνοδοκοκαθαριστής, ή μάλλον ο ψευτο-καπνοδοκοκαθαριστής, πού ήρθε την τελευταία φορά στό μεγάλο σας, μόνο και μόνο για να γ'αση τ'ο ένοχοποιητικό δέμα μέσα στην καπνοδόχο τού κοπιτών σας. Αυτός εινε άναμφισβήτητος ο συνένογος τού κυρίου δράστη τής άπαγωγής. Αυτό τόν ψευτο-καπνοδοκοκαθαριστή πρέπει όπωσδήποτε να τόν θρω μέσα σ'ε 72 ώρες. Εινε πολύ δύσκολο αυτό, αλλά όχι και άκατόρθωτο. Πρέπει να τρέξω παντού, να κάνω ένω-κάτω όλόκληρη την άπέραντη πρωτεύουσα μας, να έρευνησω τά πιο άπομακρυσμένα κέντρα κατοκούν τού Λονδίνου, για να άνακαλύψω τά ίχνη του. Γι' αυτό, άγαπητέ μου μιλόρδε, εινε ύπογραφεμένος να φύγω άμέσως απ' έδω, γιατί κάθε στιγμή πού διαβαίνει εινε πολύτιμη για την ύπόθεσί μας. 'Ορεβουάρ, λοιπόν. Πιστεύω γρηγορα να συναντηθούμε υπό καλύτερες συνθήκες.

Κι' άφου ο διάσημος άστουνομικός έσφιξε έγκάρδια τ'ο χέρι τού νεαρού λόρδου, έφυγε θιαστικός, σάν να τόν κυνηγούσαν!

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΑΥΤΙ

Την ίδια μέρα, κατα τ'ο σούρουπο, ο Σέρλοκ Χόλμς, ξαπλωμένος στην άναπαυτική πολυθρόνα τού ιδιαιτέρου γραφείου του, έλεγε στόν νεαρό βοηθό του, τόν Χάρρυ Ταξόν, πού σκετόταν κοντά του:

—Εινε πάντοτε λεπτό, ναί, πολύ λεπτό και τρωμερά κοπιαστικό, Χάρρυ, τ'ο ν' άσχολείται κανείς με μιά ύπόθεσι πού δεν την έχει αναλάβει απ' την άρχή τής. 'Όσο περνάει ο καιρός, ή ύπόθεσι γίνεται πιο σκετινή, πιο μπερδεμένη κι' άν δεν ξεριεί καλά τή δουλειά σου, πελαγώνεις...

Κατόπιν, άφου ο διάσημος άστουνομικός έμεινε σιωπηλός για λίγες στιγμές, συνέχισε:

—Γιατί μου, Χάρρυ, ξεριεί τόσο εύκολα μούρχονται ή ιδέες μου, όταν βλέπω τίς γαλάσιες τολύπες τού καπνού να κάνουν έλιγμούς, πάνω απ' τ'ο κεφάλι μου;

—Βέβαια, κ. Χόλμς! άποκρίθηκε ο νεαρός άστουνομικός. Και δινόντας τού μιά έτοιμη πίπα, πρόσθεσε:

—'Ορίστε, διδάσκαλε!...

—'Ω! είσαι ένας ύπεροχος νέος! φώναξε ο Σέρλοκ Χόλμς, παίρνοντας τήν πίπα του. Βλέπω πώς ειχει την πρόνοια να την έτοιμάσας από πριν, συνέχισε άνάθουτάς την. Σ' εύχαριστώ!...

Κι' άφου τράθηξε δυό-τρεις γερές ρουφηξιές, ρώτησε πάλι τόν βοηθό του:

—Και τώρα, παιδί μου, τί σκέφτεσαι για την ύπόθεσι τής άπαγωγής;

—Κύριε Χόλμς, άποκρίθηκε ο Χάρρυ, νομίζω πώς κρατώ ένα ίχνος.

—Νομίζεις, έ;... φώναξε άμέσως ο Σέρλοκ Χόλμς. Λοιπόν έγώ θά σου πω τί σκέφτεσαι... 'Εφτασες στό συμπέρασμα, ότι ή κ. 'Αραβέλλα εινε ο δράστης τού έγκληματος!... Μήπως γε-
λιεύμα;

—Καθόλου, σεβαστέ μου διδάσκαλε! φώναξε κατάπληκτος ο Χάρρυ. Δεν μπορώ μάλιστα να έξηγήσω, πώς μπορέτε να νατεύετε τίς ένδόμυχες σκέψεις ένός άνθρώπου!...

—Δεν ειναι μάντις, παιδί μου, άποκρίθηκε ήρεμα ο Σέρλοκ Χόλμς στόν μαθητή του. Μόνος σου πρόδωσες τ'ο μουσικό σου... Σου τ'ο ειπα κι' άλλοτε και στό ξαναλέω και τώρα: Τ'ο στόμα σου εινε έγγέμυθο, αλλά τά μάτια σου εινε πολύ φλύαρα! Πρέπει να τ'ο προσέξης αυτό τ'ο ελάχιστο σου, να τ'ο διαβώδωσι!... 'Απ' τά θλέμιατά σου κατάλαβα πώς ειχει την περιποίησι, ότι ή κ. 'Αραβέλλα 'Αμπερδής άγαπά τόν λόρδο Ρότσεστερ κι' ότι τ'ο έγκλημα όφείλεται σ' ένα απ' τά τρωμεράτερα άνθρώπινα πάθη, την ζηλοτυπία.

—'Ακριβώς αυτό ύπόθετο, κ. Χόλμς! ώμολόγησε με θάρρος ο νεαρός άστουνομικός.

—Ναί, δεν λέω πώς εινε ώλωσδιόλου άστήρικτη ή γνώμη σου αυτή, παιδί μου, ξανάπε ο Σέρλοκ Χόλμς, στόν βοηθό του. Πρέπει να όμολογήσας όμως, ότι δίνεις μεγάλη σημασία σ' ένα μόνωχα θλέμμα!... Κι' έγώ παρετήρησα τ'ο θλέμμα εκείνου τού μίσους πού έριριζε για μιά στιγμή στόν λόρδο Ρότσεστερ ή κ. 'Αραβέλλα! Σ'ε συγχαίρω μάλιστα πού τ'ο παρετήρησας, γιατί ειμαι βέβαιος πως ίσως να μην τ'ο άντελήθη κανείς άλλος απ' τους δυό μας. Ναί, τ'ο θλέμμα εκείνο δεν εξέφρασε μόνο μίσος, αλλά και ζήλεια συγχρόως. 'Οπότε όμως ή γυναίκα αυτή εινε άθώα! 'Επιμένο στό σημείο αυτό. Η ζηλοτυπία εινε γενομένη, αλλά δεν εινε ποτέ δυνατών να έσπρωξε μιά γυναίκα σάν κι' αυτή στό έγκλημα. Και μιά πού μιλούμε γι' αυτό τ'ο θλέμμα, θά σου φανερώσω πώς «εμάντευσας», καθώς λέες, την σκέψι σου. Τή στιγμή πού παρετήρησες τ'ο θλέμμα αυτό τής κ. 'Αραβέλλας, τά μάτια σου άστραφαν θριαμβευτικά, φανέρωσαν την σκέψι σου, πού δεν ήταν άλλη απ' αυτήν: «Καλά πάμε. Περιφίμα! Κρατούμε ένα ίχνος!» 'Ετσι δεν εινε;

—Τ'ο παραδέχομαι, κ. Χόλμς, ώμολόγησε ο νεαρός άστουνομικός.

Κι' άφου έδίστασε μιά στιγμή, ρώτησε τόν διδάσκαλό του: —'Αλλά, κ. Χόλμς, γιατί άποκλείτε τ'ο ένδεχόμενο τής ένοχής τής κ. 'Αραβέλλας στην ύπόθεσι τής άπαγωγής; 'Εχετε την καλωσύνη να μου πητε σ'ε ποιά δεδομένα στηρίζετε την θεσθαίότητά σας αυτή;

—'Α!... Δεν θά ίκανοποιήσω την περιέργειά σας, Χάρρυ, αυτή τή φορά. 'Όχι γιατί δεν θέλω να σου τά έξηγήσω όλα, αλλά γιατί δεν έχουμε πειρά καιρό στη διάθεσί μας για κουθέντες. Σου αναθέτω μάλιστα άμέσως μιά έντολή. (Άκολουθεί)